

Сила Пізнього дощу

Київ – місто надії

Адам, Дитя з Назарета і я
(частина 1)

ГАЗЕТА ЦЕРКВИ ХРИСТІЯН АДВЕНТИСТІВ СЬОМОГО ДНЯ В УКРАЇНІ

АДВЕНТИСТСЬКИЙ ВІСНИК

БОГ Є ЛЮБОВ!

Листопад
2013

НАСТАВ ЧАС!

Робота в містах не втратила своєї значущості сьогодні. Коли ми будемо трудитися в містах, як того бажає від нас Господь, у них розпочнеться такий потужний рух, якого нам ще не доводилося бачити.

с. 2

Тед Вільсон

«Вірою Енох був перенесений був, щоб не побачити смерті; і його не знайшли, тому що Бог його переніс. Адже перед перенесенням було засвідчено, що він догодив Богові. Без віри неможливо догодити Богові. Тим, які приходять до Бога, треба вірити, що Він є і що винагороджує тих, які Його шукають» (Євр. 11:5, 6).

Настав час!

Настав час шукати Бога й діяти згідно з Його планами, щоб Блага вістка досягла сердець мільйонів людей, які живуть у великих містах. Необхідно зосередити всю свою увагу на стратегії благовістя в мегаполісах і звершувати цю велику працю ретельно й з глибоким смиренням, з ревною молитвою, вивчаючи Біблію й роздумуючи про дивовижний задум Божий щодо цього служіння, відкритий у Біблії й Дусі пророцтва. Немає більш священного завдання, ніж об'єднання наших зусиль із всемогутністю Небес у проголошенні Трьохангельської вістки у великих містах. Настав час сповнитися віри, про яку говорить 11-й розділ Послання до євреїв, віри в те, що Бог відкриє шлях для місіонерського служіння в містах. Сьогодні в нашому невірному світі, більше ніж коли-небудь раніше, необхідно твердо стояти за біблійну істину. Настав час проголосити, що Бог є, був і скоро прийде; що Він – Творець Землі, що Він – Спаситель, Котрий помер за нас, що Він – Цар, Котрий готує місце для нас на Небі. Трьохангельська вістка – це вістка попередження й великої надії, яку потрібно передати світові.

Світ, який відступив, переповнений цинічними демагогами, керованими дияволом, які користуються будь-якою нагодою, аби посміятися над істиною. Вони спотворюють біблійну істину настільки, що вона втрачає Творця, Викупителя й Царя, Котрий прийде скоро. Великі міста – їхні bastiони. Безсумніву, у таких містах живуть і хороші люди, і там про-

водиться чимало гарних заходів. Але через велику кількість невірних людей у містах досить низький рівень суспільної моралі. Так було завжди – з того часу, як гріх увійшов у цей світ і люди почали думати більше про себе, ніж про свого Творця. Бог сьогодні закликає нас, як Він колись закликав Еноха, іти в міста з Благою вісткою й шукати щирих серцем, які відгукнуться на ніжний заклик Святого Духа. Ось чому сьогодні ми повинні бути в лавах тих, хто наполегливо шукає Бога. Коли ми шукатимемо Христа, довіримося Йому й будемо проголошувати Його вістку про праведність, Бог винагородить нас. Наші стосунки з Ним стануть ближчими, і Він неодмінно благословить нас, коли ми будемо нести Його вістку жителям великих міст.

Служіння Еноха – це приклад благовістя в містах. У Біблії є чотири тексти, у яких згадується Енох. Він завжди прагнув ближче пізнати Бога, ходити з Ним (див. Бут. 5:24). У Євангелії від Луки 3:37 сказано, що Йосип був нащадком Еноха. Послання Юди (в. 14, 15) говорить про те, що Енох пророкував про Другий прихід Христа й про Його суди. Дух пророцтва також не раз згадує про Еноха. Відзначимо деякі цитати Е. Уайт, які, сподіваюся, допоможуть тим, хто прагне стати подібним до Еноха.

«Спілкуючись у такий спосіб з Богом, Енох усе більше й більше відображав Його образ...». Перебуваючи тут, на землі, «він жив у Небесній атмосфері» (Служителі Євангелія, с. 52,53).

«Перед нами життя Еноха. Сотні років він ходив з Богом. Він жив у роз-

бещене століття, коли довкола нього množилася моральна нечистота, однак він привчив свій розум любити чистоту й бути відданим Богові... Еноха переслідували такі ж спокуси, як і нас. Його оточували люди, не більш дружельно налаштовані до праведності, ніж люди довкола нас сьогодні. Повітря, яким він дихав, так само було заражене гріхом і розтлінням, як і сьогодні; однак Енох жив святим життям... Так і ми можемо залишатися чистими й неопоганими. Енох символічно зображував святих, що живуть серед небезпек і зіпсованості останніх днів» (Свідчення для Церкви, т. 2, с. 122). Коли ви, працюючи в містах, зустрічаєтеся з труднощами й спокусами, повністю віддайтеся в руки Божі!

«Невтомно проповідуючи, Енох ані на мить не втрачав зв'язку з Богом. Чим важчою й нагальнішою була його праця, тим щирішими і наполегливішими були його молитви» (Патріархи і пророки, с. 86). Підтримуйте спілкування з Богом у постійній молитві. Зверніть увагу: незважаючи на те, що Енох жив за межами міста, далеко від впливу зла, він не зневажав своїм обов'язком іти в місто. І сьогодні ми покликані трудитися в містах, згідно з Божими планами.

«Енох був мужем сильного, високо розумного інтелекту та всебічних знань; він був удостоєним особливого відкриття від Бога. Однак незважаючи на те, що Енох постійно спілкувався з небесами, відчуваючи Божественну велич і досконалість, він був найпокірнішою людиною. Чим тіснішим ставав його зв'язок з Богом, тим більше він відчував власну недоскона-

лість і слабкість» (Патріархи і пророки, с. 85). «Якщо коли-небудь люди потребували того, щоб ходити перед Богом подібно до Еноха, то адвентисти сьомого дня потребують цього в першу чергу. Їм треба довести свою щирість точними, чистими словами, що йдуть від серця, сповненими співчуття, ніжності й любові» (Свідчення для Церкви, т. 7, с. 155). Сьогодні кожному з нас необхідно впокоритися перед Богом, подібно до Еноха, і зростати під впливом Святого Духа, звершуючи свою місію в містах.

трібно працювати в містах: за принципом «усередині – ззовні». Деякі «аванпости» Божої роботи повинні перебувати в місті, тоді як інші – за його межами, ближче до природи. Дорогі брати й сестри, прийшов час наслідувати приклад Еноха: жити в тісному зв'язку з Христом і з вірою трудитися згідно з Його методом. У книзі «Медичне служіння» сказано: «Робота в містах не втратила своєї значущості сьогодні. Коли ми будемо трудитися в містах, як того бажає від нас Господь, у них розпо-

Одного разу в п'ятницю ввечері пастор Нельсон отримав із запізненням телеграму. У ній було запрошення відвідати засідання церковної ради в Токіо. Увечері, після закінчення суботи, пастор вирушив до найближчої залізничної станції. Перед тим увесь день дув шквальний вітер і йшов дощ, однак ближче до ночі хмари розійшлися, і яскраві зірки освітлювали шлях пастора Нельсона й узбережжя вздовж Тихого океану. Пізніше він написав у листі: «Я вдивлявся в обрій, що темнів, і думав

«Робота в містах не втратила своєї значущості сьогодні. Коли ми будемо трудитися в містах, як того бажає від нас Господь, у них розпочнеться такий потужний рух, якого нам ще не доводилося бачити» (Е. Уайт. Медичне служіння, с. 304).

Роботу в містах потрібно починати з аванпостів. Вісниця Божа сказала: «Хіба міста не повинні отримати застереження? Повинні, але не від людей, котрі живуть у них, а від народу, який відвідує ці міста з метою попередити населення про те, Хто скоро прийде на Землю. Як народ, що виконує заповіді Божі, ми зобов'язані залишити міста. Подібно до Еноха, ми повинні працювати в містах, але не жити в них... Усе, що робили Лот і його родина в Содомі, могло бути зроблене ними, навіть якби вони жили на певній відстані від нього. Енох ходив перед Богом, однак на відміну від Лота він віддавав перевагу жити поза містом, ураженням усіма видами насильства та гріховності» (Євангелізм, с. 77, 78).

Чи означає це, що Дух пророцтва дає суперечливі поради щодо благовістя жителям міст? Зовсім ні. Важливо розуміти, що, згідно з Духом пророцтва, існують певні умови для євангельської роботи в містах. Кожному з нас добре відомо, що Дух пророцтва радить не створювати в містах великі навчальні заклади. Краще розмістити їх у сільській місцевості через сприятливий вплив природи на студентів, працівників та їхні сім'ї. Сім'ям з маленькими дітьми, як правило, не слід переїжджати в місто. Декому ж Дух пророцтва радить переїхати в міста, щоб бути в них свідками. Проте членам Церкви й церковним працівникам, що живуть у місті, потрібно хоч би час від часу бувати на природі, щоб отримувати благословення з цієї другої Божої книги. Дух пророцтва представляє нам досить збалансований погляд на те, як по-

чнеться такий потужний рух, якого нам ще не доводилося бачити» (с. 304).

Наша місія для міст повинна бути заснована на біблійних принципах і на порадах Духа пророцтва. Як ми вже говорили, ця основа – натхненний Богом план служіння за принципом «усередині – ззовні», описаним Е. Уайт. Хоч Енох жив за містом, він ніколи не забував про те, що йому потрібно йти й трудитися там. У містах ми повинні мати центри впливу, серед яких церкви, медичні центри, вегетаріанські кафе, суспільні центри і т.д. За межами міст у нас повинні бути ті самі «аванпости» – центри навчання місіонерів, санаторії й оселі для місіонерів, які трудяться у містах. Сьогодні необхідно вжити рішучих заходів, щоб здійснити Божі плани щодо мегаполісів, у результаті чого в них, завдяки Його благословенням, розпочнеться потужний рух.

Євангеліє від Матвія 9:35, 36 описує той жаль, який відчував Христос до жителів міст: «Обходив Ісус усі міста й села, навчаючи в їхніх синагогах і проповідуючи Євангелію Царства й зцілюючи всяку недугу і всяку хворобу в народі. Побачивши ж юрби, Він змилосярдився над ними, бо були змучені та розпорошені, наче вівці, що не мають пастуха».

Роздумуючи про попередні спроби благовістя в містах, я мимоволі пригадую трагічні події, що відбулися в Японії 1923 року, які вплинули на життя сотень тисяч жителів Токіо. У ті часи в регіоні (на північ від Токіо) було тільки 40 адвентистів сьомого дня й 5 служителів Церкви. Одним з тих служителів був пастор Ендрю Нельсон.

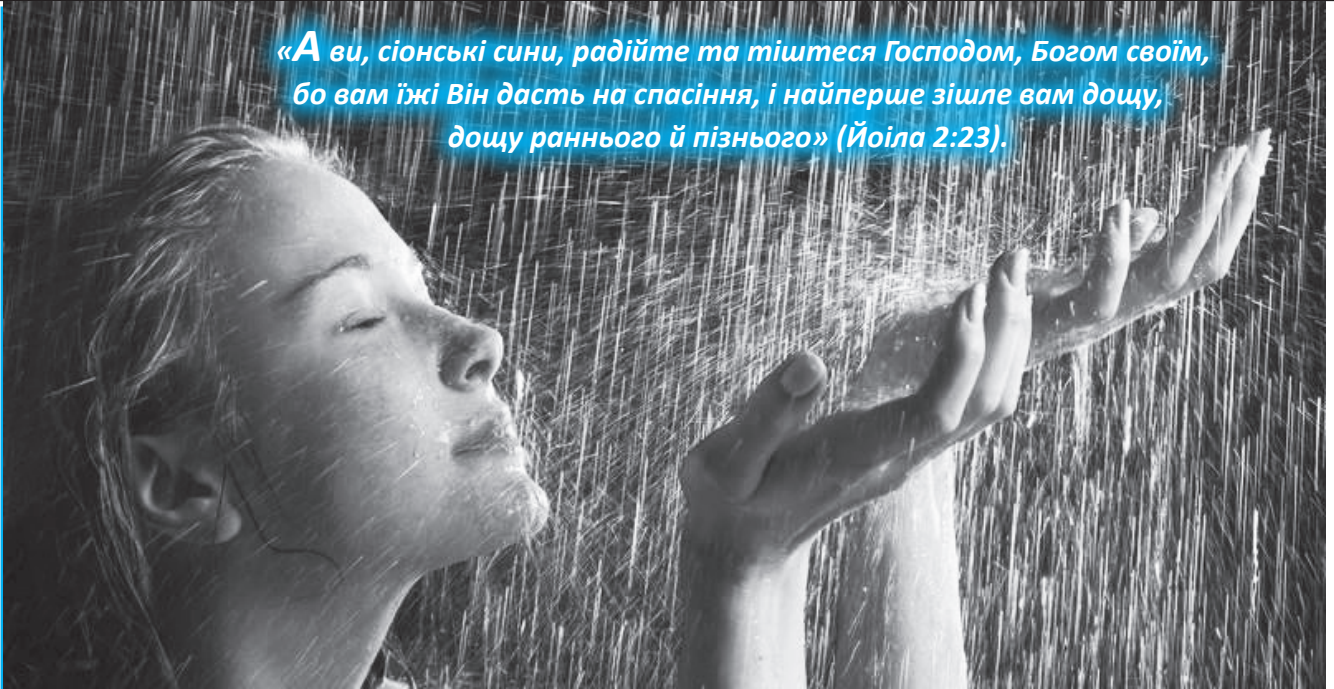
про найбільшу потребу десяти мільйонів людей на моєму полі в Тохокі й на острові Хоккайдо, де так мало служителів. Люди – наша найбільша потреба. У десятках японських міст немає служителів. Мільйони людей ніколи не чули про нашу Церкву». Як тоді, так і сьогодні мільйони людей у великих містах нічого не знають про Трьохангельську вістку. У тому числі й у Токіо, де проживає майже 30 млн. осіб. Слава Господу за те, що в цьому місті розпочалися євангельські заходи в рамках місіонерського проекту «Токіо-13».

Пройшовши майже десять кілометрів до залізничної станції, пастор Нельсон був шокований вісткою про те, що в Токіо потрапити неможливо, тому що місто практично зруйноване. 1 вересня 1923 року в Японії стався землетрус – один із найбільш руйнівних в історії країни – магнітудою 7,9. Через декілька хвилин після початку землетрусу на берег обрушилося 12-метрове цунамі, яке забрало життя тисяч людей. Землетрус змінився пожежами, через які більша половина будинків у Токіо та Йокогамі були зруйновані. Вогонь лютував три дні. Це потрібне нещастя позбавило життя 142 800 людей, включаючи 44 000 тих, хто в перші кілька годин намагався знайти притулок біля річки Суміда в Токіо, але був спалений вогняним смерчем.

Сьогодні наша планета страждає від жажливих природних і техногенних катастроф. Останній час близький, біля дверей. Тепер, коли майже три мільярди людей живуть у великих

ПРОДОВЖЕННЯ НА С. 11

«А ви, сіонські сина, радійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо вам їжі Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього» (Йоїла 2:23).

СИЛА ПІЗНЬОГО ДОЩУ В НАШОМУ ДУХОВНОМУ ЖИТТІ

Гомер
Трекартін

ЯКА МЕТА?

В останні роки однією із найактуальніших тем, які обговорюються у Церкві, стала біблійна обітниця про злиття на народ Божий Пізнього дощу. «І буде потому, – виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і прокуватимуть ваші сина й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння. І також на рабів та невольниць за тих днів виллю Духа Свого» (Йоїла 3:1, 2). Коли ми читаємо цю обітницю, наша уява малює досить привабливі картини, чи не так? Справді, молодь бачить видіння, а люди похилого віку – пророчі сни, і кожний без винятку член тіла Христового відчує на собі особливий вплив злиття Святого Духа.

Ви коли-небудь замислювалися над тим, яка мета злиття Пізнього дощу? Чому Всесвітня церква АСД виступила з ініціативою молитися про злиття Святого Духа о 7 годині ранку, 7 годині вечора, 7 днів на тиждень? Розпочався особливий період часу – 777 днів, – коли ми зможемо більше спілкуватися з Господом у молитві, вивчати Його Слово й благовістити. Яку, на вашу думку, роботу повинен завершити Дух

Святий? Чи потрібний Він для того, щоб серця людей, подібно до пшеничних колосків, дозріли й були зібрані в житниці Божі? Не зовсім так. Адже вже понад 2000 років минуло з того дня, як Ісус сказав: «...Підійміть ваші очі й погляньте на ниви, які вже дозріли для жнив» (Івана 4:35). У Євангелії від Матвія 9:38 Господь закликає нас: «Тож благайте Господаря жнив, щоб послав робітників на Свої жнива». Чи є сьогодні члени нашої Церкви тими робітниками, про яких говорив Ісус? Нерідко можна почути розмови про те, що люди в церкві перебувають у стані сну. Чи здатний Пізній дощ, подібно до потужного потоку, підбадьорити нас, спонукаючи залишити свої насиджені місця в затишних Домах молитви й вийти на місіонерське поле, щоб сповісти світові, який гине в гріхах, останнє Боже застереження?

Перш ніж зайняти своє улюблене, насиджене місце й пасивно очікувати, коли ж на вас зіллється Божественна сила, спробуйте відповісти на запитання: хіба Господь не може вилити Дух Святий на «сплячу» Церкву? Хіба не в силах Він вустами навіть духовно «теплих» християн закликати світ до покаяння?

Адже одного разу Бог зміг вкласти слова в уста ослиці Валаама. Варто Йому сказати слово – і каміння заговорить!

Однак чи в цьому сьогодні має потребу наш світ? Чи здатний він почути заклик тварин, що заговорили, каміння чи напівсонних християн? Пригадайте, що навіть ослиця, яка заговорила з Валаамом людським голосом, не змогла змусити пророка змінити свої погляди. Так само каміння, що говорить, не змогло переконати юдейських священників і старійшин у Божественності Христа з Назарета. Чи не перешкодить мій теплий, в духовному значенні, стан злиттю Святого Духа особисто на мене? На жаль, може трапитися так, що ця обітниця здійсниться в житті більш посвячених братів і сестер, мінаючи нас. Але ми занадто пізно виявимо це.

«ЧИ Й САУЛ МІЖ ПРОРОКАМИ?»

У 1 Книзі Самуїлової 19:19-24 ми знаходимо розповідь про те, як Саул, дізнавшись, що Давид разом із Самуїлом перебуває в Найоті у Рамі, хотів вбити його. Після двох невдалих спроб схопити Давида, коли послані Саулом люди обидва

рази починали пророкувати, забуваючи про відданий їм наказ, цар вирішує особисто вирушити в Раму й знищити свого ворога. «І пішов він туди до Найоту в Рамі. І злинув Божий Дух також на нього, – і він усе пророкував, аж поки не прийшов у Найот у Рамі. І зняв і він одягу свого, і пророкував і він перед Самуїлом, і лежав нагий цілий той день та цілу ніч» (1 Сам. 19:23, 24). Зверніть увагу на один цікавий момент. Незважаючи на те, що Дух Святий торкнувся сердець царських слуг і говорив через їхні вуста, ця дивна подія анітрохи не змінила їхнє життя. Ніхто з тих, кому довелося почути, як пророкує цар Саул, не сприйняв серйозно вістку, яку той передавав. Люди просто глузували з царя й навіть придумали прислів'я: «Чи й Саул між пророками?»

У чому ж полягає різниця між апостолом Петром, який у день П'ятидесятниці, сповнившись Духа Святого, пророкував, і Саулом? – У тому, що пророцтво Саула, на відміну від мови Петра, не принесло користі ні йому самому, ні тим, хто його чув. Він просто виставив себе на посміховисько. Ми можемо зробити висновок, що сила Святого Духа може облагородити наші серця лише за умови, що наше життя буде перебувати в гармонії з тією вісткою, яку Дух Святий передає через нас. У випадку з Саулом ця умова не була виконана. Пригадайте, яким було його життя. Протягом багатьох років цар робив усе, щоб заглушити голос совісті, що викривав його, але він так і не дозволив Всевишньому змінити свій характер. Коли Божественна сила спустилася на Саула, контраст між проголошеними ним словами і його життям був настільки очевидним для навколишніх, що це викликало в них сміх. Таким чином, навіть надприродний прояв сили Духа Святого не зміг змінити життя цієї людини.

Стосовно нас із вами також існує подібна небезпека. Пізній дощ буде не здатний змінити обраний нами на той час життєвий курс. Божественна сила лише додасть нам прискорення для того, щоб ми йшли за вже заданою траєкторією.

Візьмемо, наприклад, автомобіль. Якщо в його баку закінчився бензин, то зрушити з місця цю купу металу буде досить тяжко. Для того щоб він міг їхати, необхідна енергія, у нашому випадку представлена у вигляді пального. Навіть якщо я наповню бак автомобіля бензином, і він знову продовжить рух, це не змусить мене змінити кінцевий пункт моєї поїздки. Адже паливо – це лише засіб досягнення вже наміченої мною мети. Так само як повний бак навіть найякіснішого пального не зможе перетворити мої старі «Жигулі» на новеньку іномарку.

Дію Святого Духа можна частково порівняти з паливом, без якого наше духовне життя не здатне зрушити з мертвої точки. Але навіть якщо ми отримуємо прилив цієї Божественної енергії, то це не зможе змусити нас змінити напрямку нашого руху. Ось чому наші з вами серця потребують відродження й перетворення просто зараз. Якщо сьогодні ми залишимося глухими до ніжного закликів Святого Духа, то

зробить його якісним і допоможе дозріти плодам, які зав'язалися набагато раніше.

Якщо я належним чином підготував ґрунт, вніс добриво й посадив у нього насіння, то ранній дощ, який випав, дасть необхідну для росту вологу. І тоді із землі з'являться паростки тих рослин, які я посіяв. Пізній дощ допоможе налитися колоссою, що вже сформувалося раніше, і тільки.

Одного разу ми з дружиною поверталися додому з далекої подорожі. Я був за кермом. Стояли спекотні літні дні. І повітря, і асфальт були просто розпеченими, через це було важко дихати. Сонце хилилося до заходу, і наша чотирирічна донька, стомлена спекою й тривалим переїздом, задрімала на задньому сидінні автомобіля. Несподівано небо потемніло, здійнявся вітер і на лобове скло впали перші великі краплі дощу. Зненацька донька розплющила очі й сіла, дивлячись у вікно. «Тату! Це дощ!» – вигукнула вона й радісно заплескала в долоні.

Потім дитина знову відкинулася на спинку сидіння й заснула, тепер уже надовго. І хоч дощ на той момент ще не почався, цих декількох крапель виявилось достатньо, щоб наша донька міцно заснула з надією на те, що, коли вона прокинеться, дощ уже змиє спеку й повітря знову стане свіжим.

Дуже скоро здійсниться Божественна обітниця, і на нашу Землю буде злитий Пізній дощ Духа Святого. Ісус близько, біля дверей. Насіння віри вже посаджене в серце кожного з нас і дало паростки. По всьому світу в церквах і вдома люди, звертаючись до Бога, просять Господаря жнив вислати робітників, щоб на них був злитий Пізній дощ. Нехай допоможе нам Бог бути в числі добрих робітників!

Злиття Святого Духа не буде явлено світові у вигляді яскравого тимчасового надприродного явища. Коли ця подія відбудеться, вона не збентежить дітей Божих, адже вони будуть готові до цього й просто дозволять Господу завершити у своїх серцях ту роботу, яку Дух Святий уже звершує у кожній людині.

«...Підійміть ваші очі й погляньте на ниви, які вже дозріли для жнив» (Івана 4:35).

Пізній дощ не матиме для нас ніякого значення.

ЧИ ГОТОВИЙ ҐРУНТ?

У книзі Йоїла 2:23, 24 читаємо чудову обітницю для вірних Божих дітей: «А ви, сїонські сїни, радійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо вам їжі Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього. І токи наповняться збіжжям, чавильні ж кадки будуть переливатись вином молодим та оливою». Чудово, правда? Однак для того щоб зібрати багатий урожай, необхідно колись кинути в ґрунт насіння. Пізній дощ не змінить докорінно обсяг урожаю, він лише

Марсія Молленкоф

Декілька років тому ми з чоловіком вирішили відмовитися від магазинного хліба, і я почала пекти його в домашніх умовах. Спочатку це заняття забирало в мене дуже багато часу, але незабаром на ринку побутової техніки з'явилися хлібопічки. Через деякий час друзі подарували її мені на день народження. З появою в нашому домі хлібопічки моє життя стало набагато легшим. Тепер процес випічки хліба зводиться до мінімальної витрати часу: засипати інгредієнти, задати потрібну програму і все – через кілька годин хліб готовий. Таким чином, випічка хліба в домашніх умовах видається більш виправданою, ніж покупка готового в магазині. Однак існує один недолік - варто трохи не розрахувати пропорцію при випічці (що нерідко трапляється, особливо якщо часто експериментуєш з рецептом), і при нарізці домашній хліб буде дуже кришитися.

«Що ж мені робити з крихтами?» – замислилася я. З часом я виявила, що їх можна використовувати в процесі приготування багатьох страв, наприклад, додавати у фарш для котлет, використовувати для панірування овочів, в окремих випадках замінити ними борошно, а також додавати в закуски й інші страви. Окрім того, мої діти обожають годувати птахів, а в цій справі хлібні крихти просто незамінні. Тож я дійшла висновку, що крихти можна розглянути не як результат невдало випеченого хліба, а як нові можливості.

Крихти віри

Понад 2000 років тому одна жінка-ханаанка, завдяки своїй наполегливості довідалася про цінність хлібних крихт (див. Матв. 15:22-28). У неї була донька, яка була одержима нечистим духом. Одного разу вона почула про пророка, котрий володіє силою лікувати будь-які хвороби. Він навіть не брав за це плати. Завдяки цьому пророкові багато людей вилікувалося від своїх недуг. «Можливо, ця людина зможе зцілити й мою доньку. Цей Божий пророк, напевно, є єдиним, хто може позбавити суму, який довгі роки наповнює моє серце», – міркувала вона. І жінка вирішила хоча б спробувати. Відігнавши сумніви геть, вона шукала Ісуса й знайшла Його.

Побачивши Божественного лікаря, вона вигукнула: «Помилуй мене, Господи, сину Давидів». Не зволікаючи, вона розповіла своє прохання й

з надією очікувала відповіді, але її не було. Ісус залишався безмовним, начебто й не чув її благань.

Жінка збентежилася. Якщо ваше прохання ігнорують, то, погодьтеся, це бентежить. Можливо, хтось інший на її місці вважав би себе приниженим і пішов, але тільки не вона. Ще до того як жінка зібралася з думками, вона почула, що учні Ісуса кажуть Йому: «Відпусти її, бо вона кричить нам услід». Упоравшись із хвилиною панікою любляча матір звернулася до Христа, бажаючи виконати її прохання. У відповідь вона почула слова, які, здавалося, вказували на те, що її національна приналежність позбавляє її доньку права на зцілення.

Однак піти й здатися жінка не планувала. У своєму найглибшому горі мати знову звернулася до Спасителя. Вона припала до Його ніг, а з вуст її вирилося просте, але гаряче благання: «Господи! Допоможи мені». На що Ісус відповів: «Не годиться брати хліб у дітей і кидати щенятам».

Спрямувавши на цього Пророка погляд, повний розпачу, жінка усвідомлювала, що від її дій залежить подальша доля доньки. Ця ханаанка відмовилася сприймати слова Ісуса як відмову. Замість цього вона вбачала в них шанс для себе й доньки. «Так, Господи, але й щенята їдять крихти, що падають зі столу їхніх панів», – сміливо відповідала вона.

Вираз обличчя Ісуса змінився, голос Його став м'якшим, що свідчило про справжнє ставлення Господа до жінки. «Тоді Ісус сказав їй у відповідь: О, жінко, велика твоя віра! Хай буде так, як ти хочеш! І видужала її дочка тієї ж миті». Божественний учитель похва-

лив жінку за її віру. У цей момент в особі Ісуса вона знайшла Спасителя, як для своєї доньки, так і для себе особисто.

Наполеглива мати, яку ми бачимо в цій історії, була впевнена в тому, що Бог відповість на її молитву, якщо вона буде мати хоч крихту віри. Жінка не просила в Господа матеріального достатку, високого статусу в суспільстві й інших благословень, якими Він може наділити людину. Для щастя їй, як і нам з вами, було достатньо лише відчуття особисту участь Бога у своєму житті, упевнитися, що Йому не байдужа подальша доля її дитини та її самої. Ісус дав їй цю впевненість.

Будні нашого з вами життя також наповнені перемогами й поразками різного масштабу. Коли все складається благополучно, ми задоволені й наші серця переповнює подяка Богові. Однак який біль ми відчуваємо, коли життєві реалії розбивають наші мрії й надії вщент! Інколи нам здається, що все, що нам дістається – це жалюгідні крихти!

Однак згадайте, яке різноманітне застосування мають звичайні хлібні крихти в хорошого кулінара. У світлі цього подумайте над тим, на що люблячий Бог здатний перетворити крихти від того, що ми вважаємо своїми невдачами. У своїй безмежній мудрості Господь може принести в наше життя якісь нові елементи (у вигляді обставин, людей і т. п.) і в результаті здійснити Свій оригінальний задум. Завдяки цьому ми можемо досягти мети, яка буде значно перевершувати ту, до якої ми раніше прагнули.

Отже, навіть якщо наші очікування не виправдовують себе, Господь м'яко нагадує нам про те, що доти, доки ми повністю покладаємося на Нього, у нашому житті не може бути повних невдач – тільки уявні крихти.

Віра... Довіра... Надія...

Одного разу жителі села вирішили молитися за те, щоб пішов дощ. У день, коли люди зібралися для молитви, тільки один хлопчик взяв із собою парасоль. Це **ВІРА**.

Коли ви підкидаєте однорічну дитину вгору, вона сміється, тому що знає, що тато зловить її. Це **ДОВІРА**.

Щоночі, коли ми лягаємо спати, у нас немає гарантії, що наступного ранку ми будемо живі, але ми, як і раніше, заводимо будильник на завтра. Це **НАДІЯ**.

Смоковниця

Горбатюк Надежда

Он издали смоковницу заметил,
Она такой имела пышный вид,
Ее листвою играл веселый ветер...
Казалось, что листва плоды таит.

Но, ближе подойдя, Он поднял ветку
И не нашел ни одного плода,
И, обратясь к ней, как к человеку,
Сказал: бесплодной будешь навсегда!

Пускай никто отныне не вкушает
Твоих плодов! – раздался приговор.
И притчу эту люди повторяют,
И смысл ее рождает часто спор.

И многим кажется порой несправедливым
Поступок Господа с смоковницей пустой,
Беспечно росшей, тихой и счастливой,
Довольною своей густой листвою.

Я верю в благость Господа Иисуса,
Его любовь и сердца доброту,
И объяснять сей притчи не берусь я,
Но чувствую Господню правоту.

Как много среди нас подобных этой
Смоковнице евангельской пустой!
На первый взгляд, по видимым приметам,
Мы будто обладаем полнотой.

Так много листьев пышных и зеленых,
И ветви, и такой здоровый вид!
Вблизи ж, вплотную, странник утомленный
Нам тот же приговор провозгласит.

Какой обманчивой бывает внешность!
Активность часто только суета.
Бесплодность нашу обнаружит вечность,
Там явной станет наша нагота.

Иной на вид как-будто незаметен.
О нем друзья почти не говорят,
А он давно у Бога на примете,
Плодами драгоценными богат.

Господь не смотрит издали, как люди,
Он прямо в сердца глубину глядит,
И горе тем, на ком плода не будет,
Но хуже тем, кто только «делал вид».

КИЇВ – МІСТО НАДІЇ

Лідія Власик

19 жовтня в трьох київських громадах – у Подільському й Лівобережному духовних центрах, а також у Домі молитви на Ямській проходив місіонерський конгрес – перший із заходів, проведених у рамках проекту «Київ – місто надії».

Білл Біаджі

Урок Суботньої школи, місіонерські вісті, дитяча історія, спів – усе відповідало темі конгресу й налаштовувало присутніх на особливий духовний лад. У кожній із проповідей були й цінні поради, і слова підбадьорення й підтримки.

Віктор Алексєєнко, президент УУК, у своїй проповіді підбадьорив місіонерів, навівши в приклад Йонатана та його зброєносця, які зробили переворот в історії війни з филистимлянами. Йонатан запропонував своєму зброєносцеві піднятися на гору, оскільки вірив, що Богові не важко подарувати їм перемогу. Тож місіонери, як і Йонатан, повинні докладати зусиль, щоб піднятися на «вершину гори» у справі благовістя.

Білл Біаджі, президент ЄАД, у свою чергу, звернув увагу слухачів на те, що проповідь Благої вістки – не засіб для збагачення або отримання спасіння. Необхідно просто бути серед людей – служити їм, уміти бачити й задовольняти їхні потреби. І головне, підкреслив

Б. Біаджі, – пам'ятати, що сказав Христос: «Нічого немає неможливого для Мене!».

У Домі молитви на Ямській Геннадій Касап, керівник молоді ЄАД, говорив про те, що головні слова в будь-якій проповіді – прощення й спасіння. Люди дуже потребують прощення й спасіння, хоч і не говорять про це.

У Лівобережному духовному центрі Віктор Козаков, віце-президент ЄАД, звернув увагу на те, що означає бути свідком Христа: спочатку необхідно побачити Христа, потім – указувати на Нього іншим, і тільки тоді приводити людей до Спасителя.

У Подільському духовному центрі Леонід Рутковський, учасник проекту «Нью-Йорк-13», розповів присутнім про місіонерський проект «Місія для міст», про його основні цілі й завдання для церков у ЄАД і УУК і для кожного члена Церкви.

Ісус Христос присвячував чимало часу справі благовістя серед городян. Наш Господь, перебуваючи

на Землі, часто проповідував у великих містах і здійснив у них чимало зцілень і чудес (див. Луки 4:43).

Згідно із задумом проекту, у Києві протягом п'яти місяців рядові члени Церкви будуть вчитися, як звершувати служіння в мегаполісах.

Чому сьогодні необхідно йти з Євангельською вісткою у великі міста? Концентрація населення в них – величезна. Не таємниця, що багато жителів України прагнуть потрапити в Київ. Згідно зі статистикою, практично у всіх країнах світу кількість міського населення росте з кожним днем, і Україна – не виняток. Так, 1900-го року в Україні «у місто» переїхало 10% населення, 1950-го – 30%, 2000-го – 47%. На сьогоднішній день в Україні 70% усього населення проживає в містах.

Саме тому Всесвітня церква приділяє особливу увагу благовістю в

Місіонери в ЛДЦ

мегаполісах і великих містах. 2013 року першим для цього служіння був вибраний Нью-Йорк (США). Організація служіння в цьому мегаполісі є прикладом, моделлю того, як буде просуватися Божа робота в інших великих містах.

Дух пророцтва говорить, що саме з Нью-Йорка розпочнеться відродження Церкви, яке поширяться на увесь світ завдяки масштабному євангельському служінню. Нью-Йорк – особливе місто: у ньому проживає 20 млн. осіб, серед яких близько 83 тис. членів Церкви. Це фінансовий центр, центр моди. Його вплив відчутний в усьому світі. До початку проекту «Місія для міст» Церква в Нью-Йорку хрестила в середньому близько 100 осіб на рік. На сьогоднішній день (у період з 1-го по 10-й місяць служіння, проведеного згідно з програмою «Нью-Йорк-13») було хрещено більш 3 тис. осіб.

Церкви цього міста також переживають великі зміни. Завдяки чому це відбувається? У чому полягає таємниця успішного благовістя в Нью-Йорку? Перше – це відродження духу. Покращилися взаємини між членами Церкви, люди почали об'єднуватися в молитовні групи, цілі родини переживали духовне відродження.

Друга таємниця успіху – навчання ефективному служінню. Протягом року членів Церкви вчили особистому й суспільному благовістю в спеціальних школах, на численних семінарах і тренінгах. Адаже на це служіння запрошені не відомі євангелісти, а рядові члени церкви. У Києві й у 6 прилеглих до нього містах також почне діяти така програма навчання.

Третя складова успішного місіонерського проекту – медико-місіонерське служіння. Згідно з Духом пророцтва, це права рука Благої вістки. У Нью-Йорку проходили десятки кулінарних класів, просвітницьких програм, завдяки яким люди пізнавали, як контролювати вагу, вилікуватися від алкоголізму, кинути курити й т.д. Не менш затребуваними були заняття з контролю над стресом, керуванню часом, позбавлення від депресії.

Тим, хто бажає звершувати Божу роботу в містах, важливо не забувати про «серцевину» благовістя – особисте служіння, особистий контакт, особистий вплив. Без цього не буде успіху.

Окрім усього іншого, у Нью-Йорку були розповсюджені мільйони

Віктор Алексєєнко

книг «Дорога до Христа», «Велика боротьба», і ця робота триває. До Києва й інших міст також запрошена велика група літературних євангелістів. Щодня 50-80 місіонерів будуть розповсюджувати наші друковані видання.

Ще один вид служіння, який добре зарекомендував себе в мегаполісі, – соціальне служіння, служіння АДРА.

І останнє, що було в Нью-Йорку і чого очікують церкви Києва, – «жнив». «Жнива» – це євангельські програми. У Нью-Йорку багато з них уже завершені, але в планах – ще декілька подібних програм. Ці програми відрізняються від попередніх тим, що основний акцент (до 80% часу, засобів і зусиль) зроблено на підготовці, а не на самій програмі. Тому більшість програм проводилася в церковних приміщеннях. Цей позитивний досвід вирішено застосувати й у Києві. Євангельські програми будуть виконувати особливу роль: у них буде звучати остаточний заклик

Леонід Рутковський

Місіонери в ПДЦ

Ігор Корещук

стати на сторону Христа – для тих, хто якимось чином уже познайомився з Церквою.

Чому для здійснення проекту «Місія для міст» вибрали Київ? Тому що прийшов час для пробудження церкви, щоб докорінно змінити духовне життя цього мегаполіса. Київ – це надія не тільки Церкви, але й Ісуса Христа. У Києві відкриються медичні

центри й кабінети, магазини здорового харчування. Особливе місце буде відведено молитовному служінню, адже без молитви не буває успіху. У лютому-березні 2014 року в Києві пройде 10 євангельських програм. Однак найголовніше в місії для Києва – особливе служіння рядових членів Церкви, яке передуватиме «жнивам» – масштабним євангельським програмам.

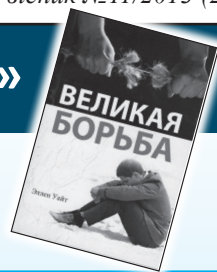
Брати й сестри, на нас чекають великі справи. Усі без винятку церкви Києва будуть залучені до цієї місіонерської роботи. Ми віримо в те, що Господь явить у Києві Свою силу і велика справа спасіння буде звершена в цьому місті. Час прийшов! Сьогодні сотні людей очікують нас – вісників надії. У Київ уже приїхало близько 140 осіб з усіх конференцій Українського Уніону, а також з інших країн – Грузії, Росії, Білорусі – для особливого служіння в рамках нового місіонерського проекту. Вони потребують ваших молитов. Моліться про те, щоб Бог дарував членам церкви, незважаючи ні на що, бажання присвятити декілька годин на день свідченню про Бога й про свою любов до Нього. Моліться про те, щоб серця жителів Києва були відкриті для Благої вістки.

Служіння в ПДЦ

ПРОЕКТ РОКУ «ВЕЛИКА БОРОТЬБА»

Надію у кожну оселю

КНИГИ, ЩО ВКАЗАЛИ ШЛЯХ ДО ХРИСТА

Говорячи про літературний евангелізм, ми звичайно розповідаємо про наші місіонерські акції, виходи й досвіди. Та, мабуть, найкраще свідчення про важливість і користь цього служіння пролунає з вуст тих, хто через нього пізнав істину. Своїм досвідом навернення ділиться Наталя Кузнецова з м. Мінеральні Води, яка дізналася про Господа завдяки служінню сім'ї літературних евангелістів Михайла й Людмили Хамілонових.

«Усі люди шукають Бога, але кожний по-своєму. Більшість знаходить Його у час нещастя й особистої трагедії. Набагато менше тих, хто в своїх успіхах, достатку й благополуччі бачить промисел Божий. Як правило, коли усе добре, люди не згадують про Бога. Якщо ж горе, все погано, відразу згадуємо про Того, Хто може допомогти й утішити.

І мама, і я народилися й виростили в часи радянського союзу, часи атеїзму й ув'язнення про людину як про вищу істоту. Нам говорили: «Бога немає! Людина – господар природи!» Ми чули все це й навіть повторювали, але не вірили. Завжди в глибині душі було почуття, що над нами, різними подіями хтось або щось стоїть.

Слава Богові, що настав момент, коли нам, нарешті, відкрився шлях до Христа. У листопаді 2011 року до нас у двері подзвонила людина й запропонувала придбати книги. Ми подумали спочатку, що для неї головне продати свій товар, як і іншим продавцям, що приходили раніше. Але

Михайло розповів нам про свої книги. Тема здоров'я для нас була актуальною, тож ми купили книгу «Новий старт». На прощання Михайло подарував нам календар і книгу Е. Уайт «Дорога до Христа» і залишив свою візитку. Але ми йому так і не зателефонували. Через декілька місяців Михайло випадково на вулиці зустрів мого сина, і той запросив його знову зайти до нас додому. Цього разу він прийшов із книгою «Велика боротьба». Зав'язалася бесіда. Михайло багато розповідав, відповідав на наші запитання.

Поступово перед нашим поглядом почали вимальовуватися ясні обриси поняття світобудови, Божої любові й милосердя. Ми дізналися про мету появи людини на Землі, про правила щасливого життя, про Божі обітниця й багато іншого. І тепер замість абстрактного «над нами щось є» ми зрозуміли: «Над нами й з нами Бог, Вседержитель, Творець усього й наш Небесний люблячий Отець!»

Через тиждень Михайло приніс нам зі своєї бібліотеки книгу «Христос – надія світу» Е. Уайт. Ми із задоволенням почали її читати, і в наші серця ввійшов Христос. Перед нами відкрився новий світ, у якому ніхто не може бути самотнім, покинутим у скорботі або приниженні. Ми зрозуміли: той, у кого в серці Господь, завжди має Його захист і підтримку, і він цінний для Бога! Це дивовижна книга!

«Ми начебто перенеслися, у часи Ісуса Христа...», – сказала потім моя

мама. За цю книгу не шкода віддати всю нашу бібліотеку!

Слава Христу за те, що Він доступався до наших сердець і відкрив нам Істину! Ми захотіли неодмінно придбати таку книгу й поступово купили всю серію «Конфлікт віків». Довгий час ми не знали, до якої церкви належить Михайло. Але ми були вдячні, що він показав нам правильний шлях через вивчення біблійних уроків. Тепер, коли ми зрозуміли головне, коли ми прийняли й полюбили Ісуса Христа, наш учитель розповів нам про свою Церкву.

Я відвідала Дім молитви декілька разів, познайомилася з людьми, побачила, як проходять богослужіння й свята. Усе мені було зрозумілим і приємним. Я побачила, що люди сюди приходять для спілкування з Богом, а також для єднання один з одним у вірі. У грудні 2012 року ми з мамою прийняли хрещення. Це дуже важливий крок у нашому житті. Ми продовжуємо вивчати Біблію, читаємо праці Еллен Уайт і багато іншої духовної літератури. Тепер я знаю, для чого живу, а головне впевнена, що ми – Божі діти! До кожного з нас протягнена рука Вічного, Живого Господа, і нам потрібно тільки пом'якшити своє серце й вкласти свою руку в цю Свату долоню.

Молимо Творця про тих, хто ще не знає Його, щоб люди не відштовхували від себе тих, хто несе їм Благую вістку, приймали істину про Христа у свої серця».

**Відділ видавничого служіння
Кавказької Союзнаї Місії**

ЗНАЙДЕНИЙ СКАРБ

«**Ч**и можу я тут придбати книгу «Велика боротьба» Е. Уайт? Я шукаю її вже 15 років», – запитав Олександр. Чоловік прийшов у храм краснодарської центральної церкви з газетою «Сокрытое Сокровище». Саме в ній Олександр знайшов рекламу книги

«Велика боротьба» й адресу християнського центру, де можна її придбати. Коли в його руках опинилася довгоочікувана книга, він розповів, що багато років тому відвідував церкву і свою власну книгу «Велика боротьба» дав почитати знайомому. Проте трапилося так, що він пе-

реїхав і втратив зв'язок із церквою. Було особливо приємно бачити, як дорослий чоловік із благоговінням притискав книгу до грудей. Прощаючись, він сказав, що знайшов у газеті адресу церкви у своєму місті й тепер вирішив знову долучитися до християнської сім'ї.

ПРИЙШОВ ЧАС!

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК НА С. 2

містах, Бог спонукує нас проголошувати їм Благую вістку, поки ще не пізно.

Як нам досягти людей у мегаполісах? Адже це нелегко. Співвідношення кількості адвентистів сьомого дня й не адвентистів у нашому світі – 1:396. Половина не адвентистів живе в містах, тому наше завдання видається майже нездійсненним.

Пам'ятатимемо, що сила для здійснення цієї роботи – не в людях, не в програмах або комітетах зі стратегічного планування. Сила для благовістя – у щирій молитві й силі Духа Святого. Книга пророка Захарії говорить нам: «Не силою й не міццю, але тільки Моїм Духом, говорить Господь Саваот» (Зах. 4:6).

Нещодавно я відвідав міжнародний місіонерський конгрес на острові Чеджу в Кореї. Усе, що мені довелося чути й бачити на цьому конгресі, просто окриляло мене. Виявилося, багато великих міст являють собою поля, готові для жнив. Прийшов час збирати врожай!

Цього року Господь рясно благословив Нью-Йорк: у місті пройшли євангельські програми під загальною назвою «NY-13» у рамках глобального проекту «Місія для міст». У цьому проекті брали участь два уніони й п'ять місцевих конференцій. У червні одночасно проводилося близько 100 євангельських програм по всій території Нью-Йорка. У результаті цих програм з початку року було хрещено більше 3 тис. осіб. Мені випала честь проводити одну з євангельських програм у Нижньому Манхеттені – у Гринвіч Віллідж. Коли людина проповідує великі істини, вони впливають не тільки на слухачів, але й на її серце, і переконаність в особливій цінності адвентистської вістки тільки зміцнюється. Які трепетні почуття охоплюють серце, коли люди виходять на сцену у відповідь на заклик до хрещення! Робота в Нью-Йорку триває, і на цей рік заплановано проведення ще 400 євангельських програм. Бог рясно благословив цей проект. Масштабним євангельським заходам у Нью-Йорку передували довгострокові програми, проведені протягом декількох місяців, учасниками яких були молитовні групи, медики-місіонери та ін. У рамках цих програм відбувалося соціальне служіння, проводилися особливі заходи для жінок і молоді.

Медичне служіння відіграє важливу роль у справі благовістя в містах. На початку цього року в Нью-Йорку близько 1500 медиків-місіонерів пройшли відповідне навчання. Тепер вони можуть проводити семінари про здоровий спосіб життя, надавати допомогу вдома, вести заняття в кулінарних школах і малих групах, організовувати виставки здоров'я і багато чого іншого. Адже медичне служіння – це права рука Євангелія. Ми йдемо слідами Христа, надаючи людям необхідну допомогу – матеріальну, соціальну й духовну – і вказуючи їм на Великого Лікаря й Спасителя.

Пастори Марк Фінлі й Ромер Коста організували Міжнародну польову школу євангелізації. Окрім вивчення теорії, студенти виконували практичні завдання, беручи участь у поточних євангельських програмах. Понад 300 керівників, євангелістів і молодих лідерів з усіх 13 дивізіонів відвідали ці заняття. Мені також пощастило бути на тих зустрічах. Метою цієї школи було навчити учасників необхідних навичок організації масових євангельських заходів у містах на їхніх територіях. Жителі цих міст, незважаючи на свій вишуканий зовнішній вигляд, також шукають сенс життя.

Як і в більшості жителів по всьому світу, у жителів Нью-Йорка – світський менталітет. Наприклад, Грінвіч Віллідж, – утім, як і весь Нижній Манхеттен, – один із найбагатших і найдорожчих районів у США для життя. І один із найважливіших – для благовістя. Проте Північно-східна школа євангелізації відправила дев'ять місіонерів на допомогу в підготовці євангельських програм, проведених у церкві в Грінвіч Віллідж. Місіонери обійшли всі будинки в цьому дуже багатому районі, щоб знайти людей, котрі цікавляться біблійними уроками. За два дні чотири команди, працюючи по чотири години, зібрали 106 заявок на проведення біблійних уроків! Навіть серед багатих і самодостатніх людей є ті, хто шукає пізнання Божої істини.

Ісус скоро прийде! Настають особливі часи. Історію про пастора Нельсона, який не знав про великий землетрус і пожежі в Токіо, якоюсь мірою можна назвати знаковою, тому що нам відомо, що лише 2 роки тому, 11 березня 2011 року, на тому ж березі

стався найсильніший землетрус в історії Японії. «Великий землетрус Тахоку» (цього разу магнітудою 9.0) став п'ятим найпотужнішим у світовій історії землетрусом з часу початку сейсмологічних спостережень 1900 року. Він спричинив потужне цунамі, висота якого досягала 40 м. Землетрус зрушив острів Хонсю на 2,4 м на схід й змістив вісь обертання Землі майже на 25 см. Це нещастя забрало життя 15 883 осіб. 92% з числа загиблих потонули.

Таке може статися в будь-якому місці. І буде відбуватися, коли вітри боротьби посиляться і милість Божа буде забрана від Землі. Настав час присвятити свій час і свої таланти виконанню місії для міст. На 2014 рік у моїх планах намічена євангельська програма в районі Макаті (м. Маніла) – одна із численних євангельських програм, які будуть проводитися в цьому місті одночасно. У 2015 році перед сесією Генеральної конференції я планую брати участь у двох євангельських програмах у великих містах.

У Євангелії від Луки 21:28 Ісус сказав Своїм учням: «Коли ж почне це збуватися, випроstaatєся і підійміть свої голови, бо наближається ваше визволення!» Бог закликає кожного з нас бути вісниками Його світла в цьому похмурому світі, подібно до того, ким був у свій час Енох. Будемо вірити, що «Бог є» і що «винагороджує тих, хто Його шукає», і будемо виконувати Його повеління.

У книзі «Наочні уроки Христа» сказано: «Кожна душа має перевагу бути живим руслом, яким Бог передаватиме світові скарби Своєї благодаті, незбагненні багатства Христа. Христос нічого не бажає так палко, як мати таких працівників, котрі явили б світові Його Дух і характер. Світ нічого не потребує так сильно, як прояву любові Спасителя через людей. Усе небо чекає, щоб відкрилися канали, якими могла б зливатися свята олива, несучи радість і благоговіння людським серцям» (с. 419). Чи готові ви повністю присвятити себе Господу й дозволити Йому звершувати всеосяжне благовістя в мегаполісах? Настав час вийти на Божу ниву в силі Святого Духа, щоб досягти жителів усіх мегаполісів цього світу. Чи готові ви відгукнутися на заклик Небес і стати сучасними Енохами?

ПЕРЕДПЛАТА – 2014

Шановні читачі!

Ви, мабуть, помітили, що цей рік пролетів ще швидше, ніж попередній. Непомітно ми підійшли до нового періоду в історії – 2014 року. Спостерігаючи за подіями, що відбуваються в усьому світі, за виконанням пророцтв Божих про останній час, ми з кожним днем все більше переконуємося у тому, що Христос скоро прийде на нашу Землю, тому в нас залишається мало часу для підготовки до урочистої зустрічі з Ним. І в цьому контексті велику виховну, пізнавальну та відроджувальну роль відіграє християнська література, в тому числі й періодичні видання. Адвентистська церква в Україні має велику перевагу постійно видавати 9 газет і журналів. Хочеться, щоб у новому 2014 році в християнській Україні кожна сім'я мала можливість щоденно відчувати радість пізнання Господа, тримаючи в руках наші газети та журнали.

«АДВЕНТИСТСЬКИЙ ВІСНИК» (рос., укр. мова) – щомісячна газета для членів Церкви. Добровільний внесок – 50 коп.

«ВІЧНИЙ СКАРБ» (рос., укр. мова) – щомісячна місіонерська газета. Добровільний внесок – 60 коп.

«МОЯ ЗДОРОВАЯ СЕМЬЯ» (рос. мова) – щомісячна медико-місіонерська газета. Добровільний внесок – 1 грн. 50 коп.

«ФЛЕШКА» (рос., укр. мова) – молодіжна християнська газета, виходить раз на два місяці. Добровільний внесок – 2 грн.

«СКАРБНИЧКА» (рос., укр. мова) – щомісячна дитяча місіонерська газета. Добровільний внесок – 1 грн.

«ОЗНАКИ ЧАСУ» (рос., укр. мова) – суспільно-релігійний журнал, виходить раз у квартал. Добровільний внесок – 6 грн.

«ДРУЖБОЛАНДИЯ» (рос. мова) – щомісячний дитячий журнал. Добровільний внесок – 4 грн.

«СТРАНА ИСТОРИЙ» (рос. мова) – підлітковий місіонерський журнал, який виходить раз у два місяці. Добровільний внесок – 7 грн. 50 коп.

«В СПЕКТРЕ» (рос. мова). Повіdomляємо, що видавництво «Джерело життя» у 2014 році продовжує випуск нової інформаційно-релігійної газети «В спектре», яка виходить раз у два місяці. Газета містить позитивну духовну інформацію для секулярного

суспільства. Добровільний внесок – 50 коп.

Сподіваємося, що кожний передплатник газет і журналів зробить свій духовний і матеріальний внесок у велику місіонерську справу розповсюдження християнської періодики в своїй області, районі і країні. Більше інформації про друковану продукцію видавництва «Джерело життя» ви можете отримати на сайті

www.lifesource.com.ua

ПЕРЕДПЛАТА ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ МІСЦЕВІ ГРОМАДИ І КОНФЕРЕНЦІЇ

ТАЛОН ЗАМОВЛЕННЯ									
ВІДРИВНИЙ ТАЛОН <i>(залишається у передплатника)</i> прізвище, ім'я, по-батькові	Прізвище, ім'я, по-батькові абонента чи експедитора								
	передплата - 2014 <i>лінія відрізу</i>	Адреса							
ПЕРЕДПЛАТА – 2014	<table border="1"> <tr> <td>1. Журнал «Ознаки часу»</td> <td>24 грн. на год (4 номери)</td> </tr> <tr> <td>2. Журнал «Знамения времени»</td> <td>24 грн. на год (4 номери)</td> </tr> <tr> <td>3. Газета «Адвентистський вісник»</td> <td>6 грн. на год (12 ном.)</td> </tr> <tr> <td>4. Газета «Адвентистский вестник»</td> <td>6 грн. на год (12 ном.)</td> </tr> </table>	1. Журнал «Ознаки часу»	24 грн. на год (4 номери)	2. Журнал «Знамения времени»	24 грн. на год (4 номери)	3. Газета «Адвентистський вісник»	6 грн. на год (12 ном.)	4. Газета «Адвентистский вестник»	6 грн. на год (12 ном.)
	1. Журнал «Ознаки часу»	24 грн. на год (4 номери)							
	2. Журнал «Знамения времени»	24 грн. на год (4 номери)							
	3. Газета «Адвентистський вісник»	6 грн. на год (12 ном.)							
4. Газета «Адвентистский вестник»	6 грн. на год (12 ном.)								

Щомісячна газета
«Адвентистський вісник»
видає Церква АСД
в Україні

Директор видавництва «Джерело життя» **Василь Джулай**
Головний редактор видавництва «Джерело життя» **Лариса Качмар**
Відповідальний редактор газети «Адвентистський вісник» **Лідія Власик**
Редакційна колегія: **В. Алексєненко, Л. Волощук, Д. Вертило**
Над номером працювали: **Т. Романко, И. Джердж, О. Мехоношина**

Адреса: 04071, Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10 –А
dzherelo@ukr.net
www.lifesource.com.ua
тел. (044) 467-50-72

Газета виходить у перших числах кожного місяця. Розповсюджується через конференції.